

Sygn. akt VU 79/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku, V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wiesław Jakubiec

Sędziowie/Ławnicy: -/-

Protokolant : Tomasz Kałuża-Herok

po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 2016 roku w Rybniku

na rozprawie

sprawy E. K. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o zasiłek macierzyński

na skutek odwołania E. K. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 12 stycznia 2015 roku

sygn. 340000/603/2015-zas-TE nr sprawy (...)

o d d a l a o d w o ł a n i e .

Sygn. akt V U 79/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 stycznia 2015 roku, znak (...)/zas/TE, nr sprawy (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonej E. K. (1) prawa do zasiłku macierzyńskiego za okres od 1 grudnia 2014 roku do 29 listopada 2015 roku z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż celem urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego jest stworzenie stabilnych warunków do budowania więzi rodzinnych i zasiłek ten powinien być wykorzystany niezwłocznie po spełnieniu przesłanek do nabycia prawa. Nadto, roszczenie o wypłatę zasiłku macierzyńskiego przedawnia się po upływie 6 miesięcy od ostatniego dnia okresu, za który przysługuje. W dniu 26 listopada 2014 roku ubezpieczona wystąpiła z wnioskiem o zasiłek macierzyński na syna M. ur. (...) i przyjętego na wychowanie w dniu 6 lipca 2012 roku. Roszczenie o zasiłek uległo zatem przedawnieniu. (vide akta organu rentowego)

W odwołaniu ubezpieczona wniosła o przyznanie prawa do zasiłku za ww. okres. Podniosła, iż z wnioskiem o wypłatę zasiłku macierzyńskiego w związku z przyjęciem dziecka na wychowanie można wystąpić do ukończenia przez

dziecko 7 toku życia. Takiej informacji udzielił jej również konsultant infolinii ZUS. Przepis art. 183 k.p. nie określa początkowej daty prawa do zasiłku. (vide k.2-3, 19, 39-39 verte)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał wcześniejsze twierdzenia. (vide k.5-6)

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona E. K. (1) prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą i podlegała z tego tytułu dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu w okresie od 1 stycznia 2011 roku do 31 marca 2013 roku oraz od dnia 1 maja 2013 roku.

Dowód: potwierdzenie o ubezpieczeniu z 23 grudnia 2014 roku – akta organu rentowego

Sąd Rejonowy w Bytomiu postanowieniem z dnia 6 lipca 2012 roku, sygn. akt IX Nsm 472/12 powierzył O. F. ur. dnia (...) pod pieczę ubezpieczonej oraz D. K.. O. F. został przyjęty na wychowanie przez ubezpieczoną w dniu 6 lipca 2012 roku, a następnie adoptowany we wrześniu 2012 roku. Obecnie nosi nazwisko M. K. i uczestniczy na zajęcia wczesnego wspomagania rozwoju, w tym w terapii logopedycznej, pedagogicznej i psychologicznej.

Dowód: odpis skrócony aktu urodzenia M. K., postanowienie Sądu Rejonowego w Bytomiu z 6 lipca 2012 roku, wnioski ubezpieczonej z 26 listopada 2014 roku – akta organu rentowego; zaświadczenie z 21 września 2015 roku k.17; historia choroby – w kopercie k.38; przesłuchanie stron – ubezpieczonej k.19 verte-20, 67-67 verte

Dnia 3 stycznia 2013 roku (data stempla pocztowego) ubezpieczona zwróciła się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. o wypłatę zasiłku macierzyńskiego za okres urlopu macierzyńskiego na syna M. K. w wymiarze 20 tygodni, tj. za okres od 1 stycznia do 20 maja 2013 roku, a także za okres dodatkowego urlopu macierzyńskiego w wymiarze 4 tygodni, tj. za okres od 21 maja do 17 czerwca 2013 roku. Organ rentowy dwukrotnie bezskutecznie wzywał ubezpieczoną do uzupełnienia wymaganej dokumentacji wniosku. Ubezpieczona nie uzupełniła braków wniosku podnosząc, że miała nadmiar obowiązków, kłopoty wychowawcze i chorobę spowodowaną złamaniem nogi. Wobec powyższego, decyzją z dnia 20 maja 2013 roku stwierdził brak prawa ubezpieczonej do zasiłku macierzyńskiego za ww. okres. Ubezpieczona nie odwoływała się od tej decyzji.

Dowód: wniosek z 3 stycznia 2013 roku wraz z kopertą, pisma organu rentowego z 14 stycznia oraz 19 kwietnia 2013 roku, decyzja organu rentowego z 20 maja 2013 roku – akta organu rentowego; pismo organu rentowego z 12 maja 2016 roku k.53; przesłuchanie stron – ubezpieczonej k.19 verte-20, 67-67 verte

Ubezpieczona wystąpiła z ponownym wnioskiem o przyznanie zasiłku macierzyńskiego na syna M. K. w dniu 26 listopada 2014 roku. Domagała się przyznania zasiłku za okres urlopu macierzyńskiego w wymiarze 20 tygodni, tj. za okres od 1 grudnia 2014 roku do 19 kwietnia 2015 roku, za okres dodatkowego urlopu macierzyńskiego w wymiarze 6 tygodni, tj. za okres od 20 kwietnia do 31 maja 2015 roku, a także za okres urlopu rodzicielskiego w wymiarze 26 tygodni, tj. za okres od 1 czerwca do 29 listopada 2015 roku. Poza dużą ilością obowiązków związanych z wychowaniem dzieci nie istniały inne przeszkody we wcześniejszym złożeniu wniosku.

Dowód: wnioski z 26 listopada 2014 roku – akta organu rentowego, przesłuchanie ubezpieczonej

Decyzją z dnia 12 stycznia 2015 roku, znak (...) /zas/TE, nr sprawy (...) organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do zasiłku macierzyńskiego za okres od 1 grudnia 2014 roku do 29 listopada 2015 roku z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż celem urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego jest stworzenie stabilnych warunków do budowania więzi rodzinnych i zasiłek ten powinien być wykorzystany niezwłocznie po spełnieniu przesłanek do nabycia prawa. Nadto, roszczenie o wypłatę zasiłku macierzyńskiego przedawnia się po upływie 6 miesięcy od ostatniego dnia okresu, za który przysługuje. W dniu 26 listopada 2014 roku ubezpieczona wystąpiła z wnioskiem o zasiłek macierzyński na syna M. ur. (...) i przyjętego na wychowanie w dniu 6 lipca 2012 roku. Roszczenie o zasiłek uległo zatem przedawnieniu.

Dowód: decyzja organu rentowego z 12 stycznia 2015 roku – akta organu rentowego

W dniu 14 listopada 2014 roku pracownik biura rachunkowego obsługującego ubezpieczoną otrzymał od konsultanta infolinii ZUS informację, iż na adoptowane w 2012 roku 2-letnie dziecko przysługuje zasiłek macierzyński i bez znaczenia pozostaje, iż adopcja miała miejsce 2 lata wcześniej, lecz by dziecko nie miało ukończonego 7 roku życia. Taką informację od konsultanta infolinii ZUS otrzymała również sama ubezpieczona.

Dowód: pismo Doradca (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w J. z 21 października 2015 roku k.74; oświadczenie J. G. k.75; korespondencja email k.76; przesłuchanie stron – ubezpieczonej k.19 verte-20, 67-67 verte

Wcześniej ubezpieczona otrzymała zasiłek chorobowy na córkę E. biologiczną siostrę M. K. urodzoną w dniu (...) i przyjętą na wychowanie z dniem 21 października 2010 roku. Ubezpieczona złożyła wniosek w tej sprawie w dniu 11 maja 2011 roku i wypłacono jej zasiłek za okres od 1 maja do 1 października 2011 roku.

Dowód: pismo organu rentowego z 29 października 2015 roku k.26; karta zasiłkowa k.27; zaświadczenie płatnika składek k.28-29; odpis skrócony aktu urodzenia E. K. (2) k.30; postanowienie Sądu Rejonowego w Bytomiu z dnia 20 października 2010 roku, sygn. akt IX Nsm 598/10 k.31; oświadczenie ubezpieczonej z 17 maja 2011 roku k.32; przesłuchanie stron – ubezpieczonej k.19 verte-20, 67-67 verte

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci ww. dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne, wzajemnie ze sobą korelujące i rzeczowe, a także w oparciu o dowód z przesłuchania stron ograniczony do przesłuchania ubezpieczonej, który wraz z dowodami z dokumentów tworzy spójny i logiczny obraz przedstawiający stan faktyczny sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak stanowi przepis art. 29 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. Nr 77, poz. 512 j.t. ze zm.) zasiłek macierzyński przysługuje ubezpieczonej, która w okresie ubezpieczenia chorobowego albo w okresie urlopu wychowawczego przyjęła na wychowanie dziecko w wieku do 7 roku życia, a w przypadku dziecka, wobec którego podjęto decyzję o odroczeniu obowiązku szkolnego – do 10 roku życia, i wystąpiła do sądu opiekuńczego w sprawie jego przysposobienia. Zgodnie z ust. 5 zasiłek macierzyński przysługuje przez okres ustalony przepisami Kodeksu pracy jako okres urlopu macierzyńskiego, okres dodatkowego urlopu macierzyńskiego, okres urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, okres dodatkowego urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego oraz okres urlopu rodzicielskiego, z zastrzeżeniem ust. 6.

Z mocy art. 183 k.p. pracownik, który przyjął dziecko na wychowanie i wystąpił do sądu opiekuńczego z wnioskiem o wszczęcie postępowania w sprawie przysposobienia dziecka lub który przyjął dziecko na wychowanie jako rodzina zastępcza, z wyjątkiem rodziny zastępczej zawodowej, ma prawo do urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego w wymiarze 20 tygodni w przypadku przyjęcia jednego dziecka – nie dłużej jednak niż do ukończenia przez dziecko 7 roku życia, a w przypadku dziecka, wobec którego podjęto decyzję o odroczeniu obowiązku szkolnego, nie dłużej niż do ukończenia przez nie 10 roku życia (§ 1 pkt 1). Pracownik ten ma także prawo do dodatkowego urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego w wymiarze do 6 tygodni (§ 3 pkt 1) oraz do urlopu rodzicielskiego (§ 5).

Na podstawie art. 182^{1a} § 1 i 4 urlop rodzicielski w wymiarze do 26 tygodni udzielany jest bezpośrednio po wykorzystaniu dodatkowego urlopu macierzyńskiego w pełnym wymiarze i na pisemny wniosek pracownika, składany w terminie nie krótszym niż 14 dni przed rozpoczęciem korzystania z tego urlopu.

Jednocześnie, art. 67 ustawy zasiłkowej stanowi, iż roszczenie o wypłatę zasiłku chorobowego, wyrównawczego, macierzyńskiego oraz opiekuńczego przedawnia się po upływie 6 miesięcy od ostatniego dnia okresu, za który zasiłek

przysługuje (ust. 1). Jeżeli niezgłoszenie roszczenia o wypłatę zasiłku nastąpiło z przyczyn niezależnych od osoby uprawnionej, termin 6 miesięcy liczy się od dnia, w którym ustała przeszkoda uniemożliwiająca zgłoszenie roszczenia (ust. 3).

Jak słusznie wskazuje Sąd Najwyższy, prawo do zasiłku macierzyńskiego ma swój ścisły temporalny wymiar i wynika z urodzenia dziecka w określonym czasie (art. 29 ustawy zasiłkowej, art. 180 k.p.), zatem roszczenie o zasiłek macierzyński przedawnia się w terminie zakreślonym w ustawie. Biegu ustawowego przedawnienia nie rozpoczyna więc dopiero wniosek o zasiłek, gdyż roszczenie jest elementem stosunku prawnego (ubezpieczenia i wymagalności świadczenia) i nie można twierdzić, że przedawnienie nie rozpoczyna się dopóki nie zostanie zgłoszony wniosek o zasiłek (uzasadnienie wyr. Sądu Najwyższego z dnia 6 grudnia 2012 r., I UK 324/12, OSNP 2014/2/26, LEX nr 1308048).

Ustawa zasiłkowa w art. 67 ust. 1 reguluje tylko kwestię terminu przedawnienia – co oznacza, że w pozostałym zakresie mają zastosowanie przepisy kodeksu cywilnego, skoro przedawnienie roszczeń jest instytucją prawną przewidzianą właśnie w tym kodeksie, a która z braku odmiennych regulacji prawnych ustawy zasiłkowej w tej materii ma do niej zastosowanie (wyr. Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2007 r., I UK 34/07, LEX nr 911101).

Regulacja art. 120 § 1 k.c. wskazuje, iż bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie.

Zgodnie z art. 123 § 1 pkt 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia.

Jednocześnie, z mocy art. 124 k.c. po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo (§ 1). W razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym albo przez wszczęcie mediacji, przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone (§ 2).

Przenosząc powyższe na grunt prawa do zasiłku macierzyńskiego z tytułu przyjęcia dziecka na wychowanie, zgodzić się należy z poglądem Sądu Najwyższego, iż ubezpieczona nabywa prawo do zasiłku macierzyńskiego z tytułu urodzenia dziecka z chwilą ziszczenia się tego ryzyka ubezpieczeniowego (por. wyr. Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012 r., I UK 350/11, L.), a pojęcie „przyjęcie dziecka na wychowanie” – ze względu na prawo do urlopu macierzyńskiego i zasiłku macierzyńskiego – ma odpowiadać aktowi jego urodzenia, więc nie może być utożsamiane z przysposobieniem dziecka (zob. wyr. Sądu Najwyższego z dnia 18 listopada 2014 r., II UK 52/14, OSNAPiUS 2016 nr 5, poz. 64, str. 670).

Ustanowienie przez sąd opiekuńczy osobistej styczności przysposabiającego z przysposabianym w formie pieczy nad dzieckiem, jeszcze przed orzeczeniem przysposobienia, o czym mowa w art. 120¹ § 1 i 2 k.r.o., wywołuje skutek w postaci powierzenia opieki nad dzieckiem na czas trwania postępowania o przysposobienie w formie zabezpieczenia, który – gdy jest zrealizowany – jest równoznaczny z przyjęciem dziecka na wychowanie. Z tą chwilą powstaje prawo do zasiłku macierzyńskiego na warunkach określonych w art. 29 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej z tytułu ubezpieczenia obejmującego przymusowo lub dobrowolnie osobę, która przyjęła dziecko i wystąpiła (wcześniej lub później) z wnioskiem w sprawie jego przysposobienia. Gdy zachodzą łącznie objęcie ubezpieczeniem, przyjęcie dziecka na wychowanie, a następnie wystąpienie do sądu z wnioskiem o przysposobienie, to należy przyjąć, że elementy określone w art. 29 ust. 1 pkt 2 ustawy są spełnione. Kolejność wystąpienia o przysposobienie i przyjęcie dziecka na wychowanie jest w ustawie wskazana przypadkowo. W niektórych wypadkach osoba przysposabiająca uzyskuje kontakt z przysposabianym dzieckiem przed wydaniem orzeczenia o przysposobieniu. Chwilę przyjęcia dziecka na wychowanie jako warunku prawa do zasiłku chorobowego przewidzianego w art. 29 ust. 1 pkt 2 ustawy określa się

przez ustalenie podjęcia się rzeczywistej opieki nad dzieckiem, niezależnie od późniejszego jego przysposobienia. (wyr. Sądu Najwyższego z dnia 18 listopada 2014 r., II UK 52/14, LEX nr 1567479).

Roszczenie ubezpieczonej o wypłatę zasiłku macierzyńskiego za okres urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego przedawniło się.

Ubezpieczona nie ma racji wskazując, iż o wypłatę zasiłku macierzyńskiego można wystąpić aż do ukończenia przez dziecko przyjęte na wychowanie 7 roku życia. Z konstrukcji prawa do zasiłku macierzyńskiego wynika, iż jest ściśle ono związane z urodzeniem bądź przyjęciem dziecka na wychowanie. W przypadku przyjęcia na wychowanie prawo do zasiłku macierzyńskiego powstaje z chwilą podjęcia rzeczywistej opieki nad dzieckiem, co w przypadku ubezpieczonej miało miejsce dnia 6 lipca 2012 roku. Ubezpieczona nie może swobodnie przesuwając tego okresu, bowiem winien on posłużyć adaptacji dziecka w nowym środowisku. Organ rentowy słusznie wskazał w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, iż celem urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego jest stworzenie stabilnych warunków do budowania więzi rodzinnych i zasiłek ten powinien być wykorzystany niezwłocznie po spełnieniu przesłanek do nabycia prawa. Błędna jest interpretacja art. 29 ust. 1 ustawy zasiłkowej przez ubezpieczoną (i jak się okazuje pracowników infolinii organu rentowego). Przepis ten jedynie wskazuje komu przysługuje zasiłek macierzyński (ubezpieczonej: „która urodziła dziecko”, „która przyjęła na wychowanie dziecko w wieku do 7 roku życia i wystąpiła do sądu opiekuńczego w sprawie jego przysposobienia”; itd.), a nie określa terminu na złożenie wniosku o jego wypłatę. Zasiłek macierzyński przysługuje ubezpieczonej (w przypadku przysposobienia) jeśli przyjmuje na wychowanie dziecko w wieku do 7 roku życia, a gdy dziecko jest starsze -to zasiłek się nie należy. Jest to racjonalne postępowanie ustawodawcy, który daje uprawnienie do urlopu macierzyńskiego i zasiłku macierzyńskiego celem umożliwienia opiekunowi poświęcenia swojego czasu na opiekę nad małym dzieckiem, wtedy kiedy dziecko jej najbardziej potrzebuje. Taka sama konieczność zachowania czasowego związku zachodzi w przypadku urodzenia przez ubezpieczoną dziecka a datą złożenia przez nią wniosku o zasiłek. Bowiem nie chodzi tu o jakąś premie finansową z tytułu urodzenia dziecka (nie jest to tzw. becikowe, która można odebrać sobie dowolnym czasie), tylko jest to instytucja stworzona celem zapewnienia ubezpieczonej bezpieczeństwa finansowego aby mogła bez troski o swoje finanse poświęcić czas dziecku. Każdy jest świadomy tej zależności i o wypłatę takiego zasiłku ubezpieczona rodząca dziecko występuje niezwłocznie. W tej sytuacji niezrozumiałe jest twierdzenie ubezpieczonej że akurat w przypadku przysposobienia dziecka termin na złożenie wniosku o zasiłek można dowolnie ustalać (wydłużać aż do ukończenia przez dziecko 7 roku życia). W ocenie Sądu ubezpieczona dobrze wie w jakim terminie należało złożyć wniosek, co potwierdza fakt złożenia takiego pierwszego wniosku w niniejszej sprawie w terminie i złożenia wniosku o zasiłek odnośnie przysposobionego drugiego dziecka. Zdaniem Sądu ubezpieczona miała wystarczając ilość czasu (prawie półtora roku) na złożenie przedmiotowego wniosku a wskazane przez nią okoliczności nie były tego rodzaju aby mogły stanowić przeszkodę (przez cały ten okres) choćby w wysłaniu prawidłowo sporządzonego wniosku do organu rentowego.

Ubezpieczonej przysługiwał zatem zasiłek macierzyński za ustalony w Kodeksie pracy okres urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego w wymiarze 20 tygodni, tj. za okres od 6 lipca do 22 listopada 2012 roku. Bieg 6-miesięcznego terminu przedawnienia roszczenia o zasiłek macierzyński za okres rozpoczął się w dniu 23 listopada 2012 roku, lecz został przerwany dnia 3 stycznia 2013 roku na skutek pierwszego wniosku ubezpieczonej o wypłatę zasiłku macierzyńskiego z tytułu przyjęcia na wychowanie syna M.. Rozpoczął się na nowo od dnia, w którym kiedy decyzja z dnia 20 maja 2013 roku stała się ostateczna. W toku przesłuchania ubezpieczona wskazywała, iż nie pamięta czy i kiedy otrzymała tę decyzję, jednakże nie zaprzeczyła stanowczo okoliczności jej doręczenia (vide k.67-67 verte). Z adnotacji na decyzji wynika natomiast, iż została nadana do ubezpieczonej w dniu 24 maja 2013 roku. Czas jaki zwyczajowo potrzebny jest do nadejścia korespondencji listowej wynosi około tygodnia. Uzasadnione jest zatem przyjęcie, iż decyzja z dnia 20 maja 2013 roku została doręczona ubezpieczonej w dniu 31 maja 2013 roku. Termin 1 miesiąca na wniesienie odwołania upłynął bezskutecznie z dniem 1 lipca 2013 roku (dzień 30 czerwca 2013 roku przypadła w niedzielę). W konsekwencji uznać należy, iż powyższa decyzja stała się ostateczna w dniu 2 lipca 2013 roku. Od tego dnia ponownie rozpoczął bieg 6-miesięczny termin przedawnienia roszczenia ubezpieczonej o wypłatę zasiłku macierzyńskiego. Ubezpieczona złożyła ponowny wniosek o wypłatę zasiłku dopiero w dniu 26 listopada 2014 roku, tj.

po upływie terminu przedawniania roszczenia o zasiłek macierzyński za okres ustalony jak okres urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, który upłynął z dniem 2 stycznia 2014 roku.

Jednocześnie, ubezpieczona nie wykazała żadnych okoliczności uzasadniających uznanie, iż niezgłoszenie roszczenia o wypłatę zasiłku w przewidzianym terminie nastąpiło z przyczyn od niej niezależnych. Zgłaszane problemy wychowawcze i duża ilość obowiązków związanych z wychowaniem dzieci pozostają bez znaczenia, bowiem mimo tych okoliczności ubezpieczona była w stanie złożyć pierwszy wniosek o wypłatę zasiłku.

Co do roszczeń o zasiłek macierzyński za okres na warunkach dodatkowego urlopu macierzyńskiego oraz urlopu rodzicielskiego wskazać należy, iż są one ściśle związane z wcześniejszym rzeczywistym wykorzystaniem zasiłku macierzyńskiego za okres na warunkach urlopu macierzyńskiego. Jeżeli z powodu przedawnienia roszczenia ubezpieczonej nie przysługuje prawo do zasiłku za okres „podstawowy”, nie przysługuje jej także prawo do zasiłku za dalsze okresy.

Bez znaczenia dla sprawy pozostają przy tym okoliczności informacji przekazywanych przez konsultanta infolinii ZUS oraz przyznania prawa do zasiłku macierzyńskiego w związku z przyjęciem na wychowanie innego dziecka. Informacje przekazywane przez pracowników infolinii nie mają bowiem charakteru prawokształtującego, a wypłata świadczenia przez organ rentowy w jednej indywidualnej sprawie nie stanowi podstawy uznania zasadności roszczenia w innych analogicznych stanach faktycznych dotyczących tego samego ubezpieczonego.

Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne i rozważania prawne, działając na podstawie przywołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., Sąd oddalił odwołanie.